

दूगाना लइलतूल खदरः नीययत और दूआएँ

नीयत

نیت

نَوَيْتُ أَنْ أُصَلِّيَ لِلَّهِ تَعَالَى رَكْعَتَيْنِ صَلَاةً لِّيَلَةَ الْقَدْرِ
فَرَضَ اللَّهُ تَعَالَى مُتَابِعَةُ الْمَهْدِيِّ الْمَوْعِدِ اِقْتَدَيْتُ بِهَذَا
الِإِمَامَ مُتَوَجِّهًا إِلَى جَهَةِ الْكَعْبَةِ الشَّرِيفَةِ۔ اللَّهُ أَكْبَرُ

اگر امام ہو تو (اقتدیت بھذا امام) کے بجائے
(آنہ امام علی الجماعت لمن حضر ولمن يحضر) کیں
نوٹ : دوگانہ لیلۃ القدر کی امامت کیلئے اپنے مرشد کی اجازت لازماً ضروری ہے۔

नवाईतअन उसलिया लिल्लाहीताला रकातइनी सलातील
लइलतील खदरी फ रजूल लाही ताला मूताबीअतूल
मेहदीयल माऊद इखतदैइतु बी हाज़ल इमाम मूतवजजीहन
इला जीहतील काबतीश शरीफा अल्लाहूअकबर

अगर इमाम हो तो (इखतदैइतु बी हाज़ल इमाम) के बजाए (अना इमामून अलल जमा अती लीमन हज़ारा व लीमई यहज़ूरु) बोले ।

नोट: दूगाना लइलतूल खदर की इमामत केलिए
है अपने मूरशीद की इजाज़त लाज़िमन ज़रूरी !!

پہلی رکعت میں سورۃ الفاتحہ کے بعد سورۃ الضھی (وَالضُّھٰی؛ وَاللَّٰئِلِ إِذَا سَجَدَ) دوسری رکعت میں سورۃ الفاتحہ کے بعد سورۃ القدر (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ)

1رکات میں سوڑاٹول فھاتیہا کے باعث سوڑہ جوہا (وजھ جوہا وللہل ایلی ایڑا)

2رکات میں سوڑاٹول فھاتیہا کے باعث سوڑہ خدار (ان جان لناہو فی لارڈل تول خدار)

دُو آئے

دعائیں

(1) اللّٰهُمَّ أَحْيِنَا مِسْكِينًا وَأَمْتُنَا مِسْكِينًا
وَاحْشُرْنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْبَسَاكِينِ
بِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

اللہم اہمیا نا میسکینا و
امتننا میسکینا و
وہشترنا یوم القیامۃ فی زمرة البساکین
بفضلک و کرمک یا اکرم الاکرمین

[2] اللَّهُمَّ صَغِّرْ الدُّنْيَا بِأَعْيُنِنَا وَ عَظِّمْ جَلَالَكَ فِي قُلُوبِنَا وَ فِقْنَا لِبَرِضَاتِكَ وَ ثَبَثَنَا عَلَى دِينِكَ وَ طَاعَتِكَ وَ مُحِبَّتِكَ وَ شَوْقَكَ وَ عِشْقِكَ بِفَضْلِكَ وَ كَرَمَكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

अल्लाहुम्मा सग्गिरिद दुनया बी आयूनिना व अज्जिम जलालका फ़ी खूलबिना व वफ़िक्खना लिमरजातीका व सब्बितना आला दीनिका व ता अतिका व मुहब्बतिका व शौखिका व इशखीका बी फ़ज़लिका व करमिका या अक्रमल अक्रमीन।

[3] أَللَّهُمَّ أَرْنَا الْحَقَّ حَقًّا وَ ارْزُقْنَا تِبَاعَةً وَ أَرْنَا الْبَاطِلَ
بَاطِلًا وَ ارْزُقْنَا اجْتِنَابَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

अल्लाहुम्मा अरिनल हखखा हखखाव वरजुखना इत्तिबा अहु व अरिनल बातिला बातिलावं वरजुखना इजतिनाबहु बी रहमतिका या अरहमराहिमीन।

[4] رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَ لَا تُحِيلْ
عَلَيْنَا أَصْرَارًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَ لَا تُحَبِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَ اعْفُ عَنَّا وَ اغْفِرْ لَنَا
وَ ارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

रब्बना ला तुआखिज्जना इन नसीना अव अख्तअना. रब्बना वला तहमिल अलैना इसरन कमा हमल्तहू अलल लज्जीना मिन खब्लिना रब्बना वला तुहम्मिलना मा ला ताखता लाना बिह वाफु अन्ना वघफिर लना वर हमना अंता मौलाना फंसुरना अलल खौमिल काफिरीन

رَبَّنَا لَا تُنْعِنُّ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ [5]

لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً

रब्बना ला तुज्जिग खूलूबना बादा इज़ हदइतना,
व हब लना मिल लदुन्का रहमह ।

رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا [6]

عَذَابَ النَّارِ؛ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبَرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِ يَنْ

रब्बना आतिना फिद दुनिया हसनतवं वफिल आखिरति हसनतवं व
खीना अज्ञाबन नार रब्बना अफरिग अलैना सबरव व सबवित
अखदामना वन सुरना अलल खौमिल काफिरीन ।

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ [7]

रब्बना मा खलकता हाज़ा बातिला सुब हानाका
फरखीना अज्ञाबन नार

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَبِّ بِفِيهِ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُخْلِفُ الْبِيْعَادَ

रब्बना इन्नका जामिउन नासि लियैमिल ला रहबा फीहु,
इन्नल लाहा ला युखलिफुल मीआद

[9] رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِظَالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

रब्बना इन्नका मन तुदखिलिन नारा फ़खद अख्जैतह
वमा लिज़ ज़ालिमीना मिन अन्सार

[10] رَبَّنَا إِنَّا سَبَعْنَا مُنَادِيًّا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا

रब्बना इन्ना समिना मुनादियय युनादी लिल इमानि
अन आमीनू बिरब बिकुम फ़ आमनना

[11] رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَعْرَارِ؛ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْبِيْعَادَ

रब्बना फग फिर लना जुनूबना व कफफिर अन्ना सइयि
आतिना व तवफफना मअल अबरार रब्बना व आतिना मा
वअत तना अला रुसुलिक वला तुख्जना यौमल खियामह
इन्नका ला तुख्लफुल मीआद

[12] رَبَّنَا لَا تُنْعِ قُلُوبَنَا بَعْدًا إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ؛ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

रब्बना ला तुज्जिघ खुलूबना बादा हज़ हद्वतना, व हब लना मिल लदुन्का
रहमह, इन्नका अंतल वह्हाब इन्नका अंतल वह्हाब इन्नका अंतल वह्हाब

